

[Automatisk tekstet av Autotekst med NB Whisper. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_00]

Du hører nå en podkast fra Universitetet i Stavanger.

[SPEAKER_02]

Velkommen til steril sone.

Jeg heter Malin Maria Dramdal.

Jeg er universitetslektor på Universitetet i Stavanger og operasjonssykepleier.

Podkasten handler om operasjonssykepleie.

I dag skal vi gå til utdanningssiden av operasjonssykepleie.

Jeg har med meg to studenter på førsteåret og er veldig fornøyd med det.

Jeg skal snakke med dere om opplevelsen av å komme til universitetet, begynne på operasjon og hva det går ut på å være student hos oss.

Så kan dere fortelle hvem dere er og hvor dere kommer fra.

Begynne med deg, Hanne.

[SPEAKER_01]

Ja.

Jeg heter Hanne og kommer fra Stavanger.

Jeg tok bacheloren i Gjøvik og jobba litt i Lillehammer før jeg flytta hjem igjen.

Og da jobba jeg på sykehjem.

Og når jeg flytta hjem, så fortsatte jeg litt på sykehjem, før jeg starta på operasjonssykepleierstudiet.

[SPEAKER_02]

Gjøvik, ja.

Du òg har jo en historie fra andre plasser enn her, har du ikke det?

[SPEAKER_04]

Jo, jeg heter Lena.

Jeg er også operasjonssykepleierstudent.

Første året.

Jeg studerte bacheloren min her i Stavanger.

Du tok den i Stavanger, ja.

Jeg har tydeligvis en tendens til å studere i Stavanger.

For jeg flyttet hjem igjen når jeg var ferdig, og altså hjem til Bergen.

Og da jobbet jeg tre år på Haukeland.

Og så flyttet jeg tilbake hit til Stavanger for å starte på masterstudiet på operasjonssykepleie.

[SPEAKER_02]

Hva gjorde at dere ville komme?

Spesielt du, som kommer tilbake igjen.

Du trivdes her i Stavanger?

[SPEAKER_04]

Jeg liker å studere i Stavanger.

Nei, det er en veldig fin by.
Liker veldig godt studentmiljøet her i Stavanger.
Og ja, har det veldig kjekt.

[SPEAKER_02]

Så bra.

Og hva gjorde at du ville komme til Stavanger for å ta operasjonssykepleie, da?

[SPEAKER_04]

Det var litt pga.

samboeren min, som fikk seg jobb her i Stavanger.

Og så har jeg fortsatt en god del venninner fra Stavanger som jeg studerte sykepleien med.

Og så har jeg hørt mye bra om operasjonssykepleier her i Stavanger.
Har en venninne som går andreåret.

[SPEAKER_02]

Hva gjorde at du ville ta operasjonssykepleie, da?

[SPEAKER_04]

Det har jeg tenkt på helt siden jeg studerte bacheloren.

Har hatt veldig interesse for kirurgi.

Jobbet jo tre år på gastrokirurgen i Bergen.

På Haukeland universitetssykehus.

Og fikk jo være med på noen operasjoner der, som ga egentlig bare mer smak.

Så da fikk jeg lyst til å starte på operasjonssykepleie.

Og så kom jeg inn øg.

Så det var jo veldig kjekt.

[SPEAKER_02]

Veldig kjekt å ha deg med på studiet vårt.

Det er kjekt å høre.

Lena ... Nei, unnskyld.

Hanne, hva var det som gjorde at du ville inn på operasjon?

[SPEAKER_01]

Nei, egentlig så søkte jeg jo både anestesi og avansert klinisk sykepleie, og operasjon.

Men jeg satte operasjon litt høyt på listen.

Har egentlig alltid likt litt sånn TV-show.

Grace anatomy, The Good Doctor, 113 ... Litt sånn action og ...

[SPEAKER_02]

Det akutte?

[SPEAKER_01]

Ja.

Og egentlig alltid vært interessert i kroppen, hatt lyst til å lære mer.

Og da blei det egentlig litt forsterka da jeg var ferdig på sykepleierstudiet og begynte i jobb.

Jeg syntes det var veldig gøy med på styrer, likte å ha orden og

system rundt meg.

Så tenkte jeg at nå passer jeg kanskje litt inn for operasjonsstuen. Så ja, selv om jeg søkte flere retninger, så håpte jeg jo at jeg liksom skulle komme inn på operasjon, egentlig litt på grunn av det jeg hadde sett på TV.

Men jeg har liksom ikke så mye annen innflytelse rundt meg.

Jeg kjenner ingen andre som har gått til operasjon eller noe sånt.

Så da ...

[SPEAKER_02]

Står det til forventningene så langt?

[SPEAKER_01]

Ja, absolutt.

Litt annerledes enn det jeg har tenkt.

Det er ikke helt sånn at det er mange leger på én pasient, men ... operasjonssykepleieren gjør mer enn det jeg hadde sett for meg, da.

[SPEAKER_02]

Og det kan vi komme litt tilbake til òg.

Står det til forventningene dine så langt, Lena?

[SPEAKER_04]

Ja, absolutt.

[SPEAKER_02]

At du ville komme tilbake og hørt mye bra?

[SPEAKER_04]

Ja.

Trives veldig godt.

[SPEAKER_02]

Så bra.

Det er godt å høre.

Da har vi jo egentlig allerede snakket litt om forventningene deres, kanskje.

Men var det noe annet enn det dere har nevnt, som dere hadde med dere da dere kom inn på studiet?

Vi begynner med deg, Lena.

[SPEAKER_04]

Jeg spurte noen av kirurgene hva jeg måtte være forberedt på da jeg begynte på operasjon.

Og det fikk jeg tre gode svar.

Det var ... ikke prat så mye som du gjør!

...read the room.

Og så fikk jeg beskjed om å gi fra meg instrumentene godt.

Og det siste var vel egentlig bare ...

Spre positivitet og ha med godt humør.

[SPEAKER_02]

Ja, og det har dere jo begge to.

Så det er dere gode på.

Og det kjenner dere jo litt òg.

Vi har snakket litt i stad før vi begynte, og da var jo det en av de tingene som du tok opp, Hanne, at det med å kjenne stemningen i rommet hvis noen andre ikke har en god dag ... Hvor viktig det faktisk er det med å spre god stemning og prøve å vinkle ting positivt.

[SPEAKER_01]

Ja, veldig.

[SPEAKER_02]

Så det ...

Den støtter jeg ham i. Ja.

Og det med å snakke mindre handler jo litt om at vi må lese rommet, som du sa.

Situasjonsforståelse.

Vite når det passer å spørre.

Har du vært i noen sånne situasjoner hvor du har tenkt at det er relaterbart?

[SPEAKER_01]

Ja.

Nei.

Ja, jeg har måttet stoppe meg sjøl av og til fra å spørre kirurgene om hva som skjer nå.

Jeg syns det er veldig spennende å være med på operasjoner og lurer jo liksom på hva alt de gjør, er for noe.

Det er veldig rart å se kroppen fra den ...

[SPEAKER_02]

Fra innsida?

[SPEAKER_01]

Ja.

Og i hvert fall når det går inn med kamera, så jeg skjønner jo ikke helt hvilken retning og hvor de er.

Og det ... Ja.

Det kan bli litt forvirrende.

[SPEAKER_02]

Dere skal ha litt trening til å bli litt kjent med det ... Hva er det vi egentlig ser på nå?

Men etter hvert så vil dere komme til å se at dere klarer å orientere dere òg i et kamerabilde og si sånn ... Ja, nå ser jeg jo ... Det der er jo blindtarmen, ja.

Da kan jeg orientere meg ... Nå holder vi på med dette.

Og så gir det plutselig kjempemening.

Men man skal se inni det kameraet et par ganger før det begynner å bli litt mer gjenkjennbart.

Men litt tilbake igjen til forventninger og det.

Hvordan har overgangen vært å gå fra bachelor til master?

[SPEAKER_04]

Det har egentlig gått greit, føler jeg.

Men sånn ... Nå hadde jo vi eksamen før praksis.
Og da var jeg veldig spent på ... Hvordan leser jeg til en
mastereksamen, på en måte?
Men ja ... Det er jo selvfølgelig høyere krav og forventninger når
man spesialiserer seg, slik som vi gjør, men føler at så lenge du
er ...
Motivert og nysgjerrig og har en interesse for faget, så tenker jeg
det skal gå fint.
Ja, føler jeg i hvert fall.

[SPEAKER_01]

Ja.

Veldig enig.

Det har kanskje en liten fordel, siden det ikke er så lenge siden
jeg ble ferdig med bachelor, så jeg husker jo litt hvordan det var å
studere ennå, men selvfølgelig, ja.

Det er mye høyere krav her, og man går jo mer i dybden i kunnskapen,
så det er jo annerledes.

[SPEAKER_02]

Nå bygger vi egentlig bare på et fag vi allerede kan en del om.
Ingen kan noen gang, tror jeg, lande på at de kan alt innenfor
sykepleie.

[SPEAKER_04]

Det håper jeg ikke.

[SPEAKER_02]

Men vi kan noe.

Og nå skal vi på en måte ta det fra det litt generelle og gå til noe
spesielt.

Og så har vi jo valgt oss et fag som heter operasjonssykepleie, så
da må vi jo snevre det inn enda mer igjen til det som er relevant
der.

Og som dere har sett nå med det faget vi hadde nå i høst, MOP210 som
det heter,

Da er det jo en del forelesninger sammen med anestesi og intensiv.

Men læringsutbyttene deres er likevel litt forskjellige.

Hvordan syns dere det har vært?

[SPEAKER_04]

Egentlig veldig greit, fordi at det er jo på en måte ... Vi trenger
jo ikke vite alt anestesi spesialiserer seg i. Vi har jo en helt
annen spesialisering enn de.

Men samtidig så er det viktig som den anatomien vi har i lag.

Men at vi kanskje ikke går like grundig i en blodgass som de gjør,
f.eks.

[SPEAKER_02]

Opplevde dere at det var enkelt å skille når det var for dere?

Og når dere skulle se på litt andre ting?

[SPEAKER_04]

Ja, jeg følte vi fikk litt mer at smittevern er litt mer vårt fokus

på den type eksamen vi hadde, samtidig som vi leste på anatomi, og vi leste jo på blodgass og, og alt sammen.
Men ja.

[SPEAKER_02]

Det er viktig å forstå det litt og, for det anestesien holder på med, er jo direkte påvirkende på vår jobb.
Hvis pasienten begynner å gå ad undas, og de begynner å snakke, så har jo det noe med den situasjonsbevisstheten å gjøre at vi hører, for vi må jo høre på alle hele veien.
I den rollen vi har som operasjonssykepleiere både i feltet og som koordinerende.
Så når du da begynner å plukke opp at anestesien begynner å kviskre og tiskre, før de begynner å rope versku, så kan vi gjerne allerede der begynne å legge landet litt, da.
Så ha den der forståelsen på et høyere nivå, kanskje ikke med jeg sjøl.
Ingen ekspert på blodgass.
Jeg syntes det var kjempevanskelig.
Blodgass og syrebase.
Jeg grein etter syre- og baseforelesninger, for å si det sånn.
Så jeg husker det veldig godt sjøl.
Men det å begynne å forstå litt sånn ... Å ja, det henger sammen på dette viset, at vi nå gjør dette med pasienten.
gjør at dette skjer, som gjør et problem for dem.
Det er jo noe der.
Uten at jeg skal kunne ta et sånt papir og si å ja, denne pasienten må vi gjøre sånn og sånn og sånn med.
Det er deres bord.

[SPEAKER_04]

Ja.
Jeg syns egentlig det var gøy med syre i base, så jeg var nesten litt skuffet når de ikke kom.

[SPEAKER_02]

Du grein ikke?

[SPEAKER_04]

Nei, nå har jeg greinet.

[SPEAKER_02]

Det er bra.
Er det ellers noen ting dere merker som er forskjell?
Kravene er høyere, ja, og vi skal gå mer i dybden på ting.
Men er det noen forskjeller dere har sett så langt?
Som dere merker?

[SPEAKER_01]

Nei, jeg føler egentlig ikke det.

[SPEAKER_02]

Hvis vi da skal se tilbake igjen, da ... Altså til sommeren, da.
Hvor dere satt og hadde fått plass.

Du snakket om at du ikke hadde fått plass om sommeren ennå.

[SPEAKER_04]

Jo, jeg hadde fått plass, men det var bare det at det var tidligere opptaks... Altså søking på studiet.

[SPEAKER_02]

Men i august begynner jeg på et masterstudie i operasjonssykepleie på Universitetet i Stavanger.

Hva satt dere og lurte på, og skulle ønske dere kunne spurt en student om?

[SPEAKER_01]

Egentlig alt.

Hva er det egentlig en operasjonssykepleier gjør?

Hva er det som skjer på en operasjonsstue?

Følte ikke at jeg hadde noen peiling, egentlig, på hva som venta meg.

Egentlig litt både teori og praksis.

Men jeg syns jo at denne podkasten hjalp med å få en liten forståelse.

[SPEAKER_02]

Du hørte på podkasten?

[SPEAKER_01]

Ja.

Og dere la ut noen serieforslag.

Syns jeg var veldig kjekt.

[SPEAKER_02]

Vi sendte et lite velkomstbrev til dere.

Det var vel to forskjellige serier vi sa at dere kunne se på.

Så du dem, du òg?

[SPEAKER_04]

Jeg så den ene ... Hva heter den igjen?

[SPEAKER_02]

Det var The Knick og The Artful Dodger.

[SPEAKER_04]

The Artful Dodger, ja.

Stemmer det.

[SPEAKER_02]

Du så begge?

[SPEAKER_01]

Ja, jeg så begge.

[SPEAKER_02]

Ja, jeg så The Artful Dodger i sommer.

Tenkte jeg måtte se dem hvis studentene hadde sett dem.

The Knick hadde jeg sett før.
Den er òg veldig god.

[SPEAKER_01]

Fikk litt sånn historisk perspektiv på hvordan alt det med ... Ja, hvordan litt sånn anestesi og operasjon startet, egentlig.

[SPEAKER_02]

For det starta jo faktisk en rolle som nå har blitt til to, eller tre om du så vil.

Så det ... Jeg òg syns det var kjempespennende.

Vi så faktisk den gikk mens jeg studerte, det var ei av mine studievenninner som fant den.

Det var liksom bare ... Dette må du se!

Så jeg syns den har vært veldig god for å få litt sånn ... Hva er det dette handler om?

Hva er det vi skal inn i?

For som vi har snakket om mange ganger, så er jo operasjonen et litt sånn lukka rom.

Du kommer ikke inn der med mindre du har noe der å gjøre.

Enten er du pasient, og da har du jo noen helt andre briller på.

Eller kanskje som sykepleierstudent.

Men igjen, det var jo du litt inne på i stad, Lena.

[SPEAKER_04]

Når du kommer som sykepleierstudent eller sykepleier på post som bare skal hospitere, så blir jo du på en måte plassert i hjørnet for å observere og ikke røre noe.

Men nå er jo du faktisk i teamet og arbeider i teamet, så du får jo en helt annen rolle.

[SPEAKER_02]

Og der er jo ganske mange inntrykk.

[SPEAKER_04]

Ja.

[SPEAKER_01]

Veldig.

[SPEAKER_02]

Så som sykepleier så ser du jo bare alle som jobber.

Du klarer ikke helt å pinpointe hva gjør du, hva gjør du?

Og så er det disse luktene.

Synene, ikke minst.

Plutselig står noen med en tarm med hånda, sånn.

Det er jo litt overveldende.

Absolutt.

Det er det.

Og ikke minst når du kommer som operasjonssykepleierstudent, så er det jo vel så overveldende, men på en annen måte, kanskje.

[SPEAKER_04]

Da får du sett hvor mye instrumenter det er.

[SPEAKER_02]

Ja.

Men kom dere med et råd?

Jo, dere ville hørt på podkasten.

Kanskje sett episodene eller de seriene, sett litt medisinske serier.

Disse to stemmer jo iallfall relativt.

De er fiktive, men ...

Du får jo et innblikk.

Det er ikke bare oppspinn.

Noen andre ting dere ville sagt til dere sjøl?

[SPEAKER_04]

Det er vanskelig.

Nei ... Det går fint.

Det går fint.

Det går fint og pust med magen.

[SPEAKER_02]

Det er kjekt.

[SPEAKER_04]

Ja, det er veldig gøy.

[SPEAKER_02]

Er det noen ting dere vil trekke fram som positive ved studiet?

[SPEAKER_04]

Skal jeg begynne, eller skal du begynne?

[SPEAKER_01]

Ja, jeg kan begynne.

Jeg syns jo at de ferdighetsdagene har vært veldig kjekke.

Føler òg har hjulpet med å forberede oss til praksis.

[SPEAKER_02]

Hva har vi gjort på ferdighetsdagene?

[SPEAKER_01]

Da har vi vaska oss inn ... Eller prøvd å gjøre ... Ta håndvask.

Kirurgisk håndvask.

Og kledd på oss.

Frakker hansker.

[SPEAKER_02]

Både vaske dere og kle dere helt på ny?

[SPEAKER_04]

Ta på sterile hansker.

Det er en helt annen.

[SPEAKER_01]

Ja.

Det å vaske pasienten og dekke pasienten, så har vi bytta på å være sterile og koordinerende.
Og så var det ferdighetsdag med instrumenter og suturer, men den var ikke jeg på.
Så da husker jeg ikke.
Eller da vet jeg ikke.

[SPEAKER_04]

Ja, jeg var på den, så det var veldig greit, jeg òg.
Fikk plassert litt mer sånn hva vi trodde på de ulike instrumentene, hva de heter og sånn.
Jeg er litt usikker, faktisk.

[SPEAKER_02]

Jeg skal legge ut fasiten på det.
Beklager.
Her er det læreren som ikke gjør jobben sin.

[SPEAKER_04]

Det kan hende du har gjort det.
Det er bare jeg som har hatt mange ting i luften.

[SPEAKER_02]

Vi får kikke på canvas etterpå.
Og hvordan er det å ei typisk uke ... Hadde du noe mer du ville si?

[SPEAKER_01]

Nei, det var egentlig den ferdighetsdagen.
At det er fint å kunne gjøre ting praktisk samtidig som man får vært sosial med klassen og blitt bedre kjent.
Så det har jeg likt veldig godt.

[SPEAKER_02]

Og så begynte dere jo òg hele studiet med et kurs.
Dere begynte med SimBegin.
Helt i starten. Hvordan opplevde dere det?

[SPEAKER_04]

Det var veldig kjekt.
Til å begynne med var jeg litt skeptisk.

[SPEAKER_02]

Alle var det. Hvorfor skal vi lære fasiliteringskompetanse?

[SPEAKER_04]

Det var det ordet.
Men det var veldig kjekt, og du lærer deg å stille spørsmål til det du holder på med.
Ja, så det var veldig lærerikt.

[SPEAKER_01]

Du lærer å tenke på hvorfor du gjør dette.

[SPEAKER_02]

Ja, få litt rammene for hva vi faktisk holder på med.

At vi egentlig kan forsvare oss sjøl litt.

Jeg så du tok på plasteret på den måten.

Hvorfor det?

Jo, fordi at for å ivaretas steriliteten, så må jeg legge det på på den og den måten.

Det er jo det det handler om.

At vi ikke bare gjør ting.

Og da selvfølgelig ... Fasiliteringskompetansen er først og fremst tenkt til simuleringer og ferdighetstreninger.

Men det er jo noe vi kan bruke på alt vi holder på med.

Kan bruke det på maen.

Bruke det på ungene.

Det er noe med at det er en måte å løfte det fysiske vi holder på med, til et litt mer refleksjonsnivå og få begrunna det vi driver med i det daglige.

Dette har vi bare alltid gjort sånn.

Sånn er det bare.

Men bra.

Hadde du noe du ville trekke fram, Lena, supplere med?

Nei.

Da kan du få lov til å si hvordan ei typisk uke på studiet er.

[SPEAKER_04]

Nå i praksis, da.

Eller ...

Vi er jo i praksis nå, så jeg kan jo ta hvordan det er nå, da.

Og da er det jo med å dra på sykehuset.

Og så har vi rapport om morgenen og hvor vi blir fordelt inn på de ulike teamene og de ulike stuene.

Hvilken stue vi skal være på.

Og så blir vi egentlig enige om hvem som er steril og koordinerende på den stuen jeg er plassert på.

Og så starter operasjonen.

[SPEAKER_02]

Så da er du en del av teamet?

[SPEAKER_04]

Og da er jeg en del av teamet, så det er veldig kjekt.

Blitt tatt veldig godt imot, og alle er veldig hyggelige.

[SPEAKER_02]

Det er godt å høre.

Tilbake igjen når dere var i teoribolk, da.

Hvordan var ei type uker for dere da?

[SPEAKER_01]

Det ... Ja, det var jo litt ... Varierende.

Ja.

Jeg syns det var litt varierende med ...

Eller ukene var varierende.

Noen uker var det nesten skole hver dag.

Andre uker var det litt mindre skole, litt mer egen studie.
Og det likte jeg veldig godt i hvert fall.
Eller jeg likte at noe av pensum var på nettet, og vi kunne se videoer.
Da kan jeg spole fram og tilbake sånn jeg vil, hvis foreleseren snakker litt fort.

[SPEAKER_02]

Ja, ja, ja.

[SPEAKER_01]

Så det var veldig greit.

[SPEAKER_02]

Og så har du meg, da, som liker å sette de på gange to for å høre det fortest mulig.

Det er en grei knapp, det.

Ja.

Det er jo det som er så fint med digitale ting, at det kan tilpasses til alle.

Så vi prøver jo å holde oss oppdaterte på det viset, og der vi kan lage digitalt innhold, så gjør vi jo det, og supplerer med denne podkasten, f.eks.

Så det er godt.

Godt å høre.

Og det som du sier der, som skiller dette studiet litt fra andre studier, er at vi har ikke en sånn en 'på mandag er det matte, på tirsdag er det norsk' for å ta barneskolefag.

Eller det er jo noen som driver med det her på universitetet òg, ikke meg.

Men vi har jo ingen faste dager.

Vi har jo innleide forelesere som kommer for én dag, kanskje, bare.

Og så har dere oss, faglærerne her på skolen, litt forskjellige, som har én enkel forelesning, og de er ikke bestemte til enkle dager.

Så det er jo det som er litt annerledes hos oss, da, at ...

Vi har ikke faste bolker til de forskjellige emnene.

Dere har gjerne ett eller to emner, og så kommer de der det passer, på en måte.

[SPEAKER_01]

Ja.

Men jeg følte det var sammenheng, selv om ... Ja, ja, ja.

Det på en måte ikke var sånn oppsatt.

[SPEAKER_02]

Ja, og det har vi jo.

Det er jo en tanke med det meste.

Men noe må jo bli satt der det passer i forhold til innleide forelesere og sånn.

Noen av de ... De jobber jo klinisk, så de kommer jo inn på universitetet ekstra for å ...

Forelese på oppdrag fra oss, da.

Og da må vi jo tilpasse de timene til når de har anledning til å komme vekk fra den andre jobben sin, for eksempel.

Men hva er det som har vært mest krevende så langt?

[SPEAKER_04]

Da igjen ... Praksis eller studie?

[SPEAKER_02]

Ja, du kan trekke fram generelt, da.

[SPEAKER_01]

Krevende, ja.

Jeg tror det har vært å lære veldig mye på kort tid.

[SPEAKER_04]

Ja.

Og så ... Egentlig bare det å komme inn i hva er operasjonssykepleierens rolle.

Det ... For det er jo så utrolig mye.

Det er ikke bare det å gi instrument til kirurgen.

Nei, det er ikke den der ... Du står bare og gir kniven, da.

[SPEAKER_02]

Ja.

[SPEAKER_04]

Og jeg tror nok veldig mange kan tenke at operasjonssykepleie, det er chill.

Så jeg søker det.

Men det er jo faktisk mye, mye mer enn det er å bare gi kniven.

For veldig mange av venninnene mine kan si ...

Så chill, da.

Bare hjelper du han, da.

Det er litt mer enn det, altså.

Så det tror jeg på en måte har vært det å komme inn i oppgavene.

Og lære at det er så mye mer enn hva jeg forventet.

For jeg hadde jo ikke så god peiling på hva operasjonssykepleier var, jeg heller.

For jeg så for meg helt ærlig at det var mer avslappende enn hva jeg trodde.

Men jeg merker jo nå at disse oppgavene ... Takk og lov for alle disse oppgavene, for jeg hadde jo blitt helt rastløs hvis jeg bare skulle stått ved siden av, egentlig.

[SPEAKER_02]

Ja.

[SPEAKER_01]

Veldig enig.

Og ... Ja, alt er jo òg nytt, eller i hvert fall det første semesteret vi har hatt nå.

I tillegg til at vi skal lære mye på kort tid, så ...

Det er veldig rart å være tilbake i studiehverdagen etter å ha jobba en stund.

Glemme litt hvordan det var jo.

[SPEAKER_02]

Ja, og ...

Det som du er inne på, Lena, med at det er veldig mye mer ... Hva var det jeg tenkte på med det ...?

Jo, det er jo det med at operasjonssykepleieren har jo disse to rollene.

Vi er både sterile og koordinerende.

Og først er det noe med å få et begrep om hva det er det handler om.

Det skal vi lage egne episoder på nå snart.

I podkasten òg.

Men så er det jo ...

Veldig mange tenker at de er sterile og skal stå der og vaske seg og stå i ro og ikke holde på ting jeg ikke skal ta på.

Men så vokser jo den rollen litt òg.

For da skal du ha kontroll på alt utstyret du skal følge med, og du skal være både i feltet, men òg hva som skjer rundt.

Og så har du den koordinerende i tillegg som du skal lære.

Og den òg tenker mange til å begynne med at det er kanskje egentlig sånn ... Ja, ja, da skal jeg bare serve teamet, liksom.

Men så vokser den òg, og den vil dere nok oppleve.

Så kommer dere til tredje-fjerde semester og tenker at nå er jeg snart ferdig.

Så skal jeg ha ansvar for alle disse oppgavene.

Jeg skal åpne for den sterile, jeg skal ta imot en pasient, jeg skal koordinere med anestesi og legen, og så skal jeg egentlig samtidig òg være en helt annen plass.

Hvordan i halve dager skal jeg gjøre alt dette og legge pasienten på bordet på riktig måte og ha kontroll på prosedyren?

Hvordan skal jeg prioritere?

[SPEAKER_01]

ja..

[SPEAKER_02]

Heldigvis så har dere god tid til å lære dette, og det er det vi øver på i praksis.

For det er det plutselig som får studentene litt sånn hoi.

Dette kommer jeg ikke over.

Hvordan skal jeg klare å dele meg i to?

Eller tre?

Men så er det jo det at vi med erfaringen lærer hvordan vi prioriterer, for det første.

Og òg at våre oppgaver har lov til å ha sin plass.

Vi kan si at 'Nå må jeg få lov til å gjøre dette først, så skal jeg komme og gjøre det'.

For at vi skal skli best mulig.

Og få den flyten i teamet, da.

Og det er litt vanskelig, for vi tenker ofte i det teamet vi skal jobbe, jobbe, jobbe.

Det skal gå fort.

Vi skal iallfall ikke være i veien for noen.

Fordi sykepleierne vi er, så skal vi jo egentlig ikke synes, og vi skal bare gjøre jobben, og alle skal være fornøyde.

Kjenner dere dere igjen?

[SPEAKER_04]

Ja.

[SPEAKER_02]

Dere nikker veldig her.

Men vi har en viktig rolle, og vår rolle skal også få lov til å få plass.

Så noen ganger må vi si at jeg skal faktisk få lov til å gjøre denne jobben.

Og når den erfaringen kommer, så begynner dere å komme ut i fjerde praksisen.

.. 'Nå begynner jeg å kjenne at jeg er litt varm i trøya, og dette skal kanskje gå bra.'

'Så skal vi få lov til å være nye når vi er nye òg.'

Og bli varme i trøya som nye.

Alle har vært nye på jobb en gang.

Og det har dere òg lov til å være når dere er nye operasjonssykepleiere.

Så står vi heldigvis aldri aleine.

[SPEAKER_04]

Ja, det er det som er deilig.

[SPEAKER_01]

Det er veldig deilig.

[SPEAKER_02]

Det er veldig fint, for vi er alltid to.

Stort sett alltid to.

Det er selvfølgelig noen lokalstuer hvor du kan være en kirurg og en operasjonssykepleier og ikke ha anestesi engang.

Men allikevel så har du jo noen andre som jobber med deg.

Så det er alltid noen å støtte seg på.

Vi kan gå litt over til dette med sosialt.

Hvordan er det å være student i en klasse?

Dere har små klasser.

Ja.

[SPEAKER_04]

Tror vi er 16 stykk nå.

[SPEAKER_02]

Ja, det kan stemme.

[SPEAKER_04]

Så det er jo veldig kjekt, syns jeg.

Jeg trives veldig godt med det.

Det er noe helt annet enn da vi gikk på sykepleien.

Ja.

Da var du en klasse på 350 stykker.

Så jeg trives i hvert fall utrolig godt med en såpass liten klasse.

Og du rekker jo å bli kjent med alle sammen.

Og det er på en måte ingen dumme spørsmål i rommet.

Og det liker jeg.

Alle kan prate, og jeg føler alle i klassen prater ...

[SPEAKER_01]

Ja, mye lettere å bli trygge på hverandre.

[SPEAKER_02]

Og vi har jo allerede funnet på noe, hele klassen i lag og ... Ja, jeg opplever jo at dere er blitt sammensveisa som gjeng med å finne på litt ting, skal ha julebord ... Ja.

Så fellesskapet i klassen har blitt godt

Og litt ut mot anestesi og intensiv kanskje òg?

[SPEAKER_04]

Ja.

Vi er i praksis sammen med anestesi nå òg, og jeg er jo på sykehuset.

Og det er veldig kjekt.

Prater med dem og hører hvordan det går med dem.

Og så har vi hatt en del workshops med anestesi og intensiv.

Og da får du pratet litt med dem.

Det er jo ikke så mange, de heller.

Så man blir jo på en måte ... Sammen så blir vi en stor klasse.

Absolutt.

Jeg liker det veldig godt, jeg.

[SPEAKER_01]

Jeg òg.

Syns det hjelper å være i praksis med dem.

Da òg er det litt lettere å snakke, og hvis man har pause sammen ...

[SPEAKER_02]

Blir litt mer dagligdags.

[SPEAKER_04]

Gjøre hvordan det går med de.

Og følge det styrker team-samarbeidet òg.

[SPEAKER_02]

Absolutt.

Det kan jeg òg skrive under på.

Når jeg var ferdig, så var det veldig trygt å ha de jeg hadde studert med, rundt meg.

Både i klassen, altså på operasjon, men òg i anestesi og intensiv.

Så jeg kom og leverte til intensiv som jeg kjente.

Så var det veldig sånn ...

Deg kjenner jeg.

Er det noe jeg har glemt å si nå?

Det ble litt sånn trygt på den måten.

Og ikke minst, jeg har fortsatt en masterforening med de som jeg studerte med.

Noen av de.

Noen har vi god kontakt med ennå, men vi er fire jenter, da, som ...

Vi var jo et ganske lite kull på ni stykker da jeg studerte.

Så vi er fire av jentene som fortsatt treffes og drar på hyttetur sammen.

Og det ser jeg jo med de som har gått etter meg òg, de har òg fortsatt møter med sine.

Så jeg tror du får et litt sånn spesielt bånd med de du studerer med.

Ja.

[SPEAKER_04]

Vi går jo gjennom det i lag.

Absolutt.

[SPEAKER_02]

Det er ups and downs.

Ingen tvil om det.

Men nå som dere er i praksis, da, kan dere si noe om hvordan det føltes første gang dere gikk inn på operasjonsstua?

Hva tenkte du, hva så du?

[SPEAKER_01]

Oi, det ... Det var litt nervepirrende.

[SPEAKER_02]

Ja.

[SPEAKER_01]

Veldig ...

Ja, eller jeg husker jo litt fra da vi fikk hospitere på bacheloren en dag på operasjonsstuen.

Så hadde jo litt i bakhodet hvordan det var da.

Så var det liksom ikke helt blankt når man skulle inn der.

Men allikevel, det er litt sånn rart å komme inn på operasjon og kjenne ingen, alt er nytt.

[SPEAKER_02]

Dere ble slusa inn på ei stue første dagen.

Det var rett på.

Hva skjedde idet vi slapp dere inn døra?

[SPEAKER_01]

Jeg kjente på spenning og hadde lyst til å lære mer og se mer.

[SPEAKER_04]

Jeg er veldig spent på hvordan stemningen var.

Hvordan er det å arbeide på en operasjonsstue?

Vi er jo der hele tiden.

Og vi arbeider jo der hele tiden, og det blir jo på en måte ...

Og det var mitt første møte.

Da tenkte jeg 'oi, jeg kommer aldri til å klare å huske alle disse instrumentene'.

Og jeg er ikke på ortopedien engang.

Men jeg er jo da altså på generell, på universitetssykehuset i Stavanger.

Og har vært veldig mye på gastro.

Så for å si det sånn ... Nå begynner brikkene å falle på plass.
Faktisk.

Men instrumentene blir lettere og lettere, da.

Du får en ... Du jobber jo med det.

Men i starten var det veldig sånn ... Nei, dette ...

Kommer aldri til å klare dette.

Men så kommer det seg, og sakte, men sikkert, altså.

[SPEAKER_02]

Det er jo overveldende med alle instrumentene som dere så vidt har
fått lov til å se litt på før, som dere nevnte.

Men vi har jo ikke alle instrumenter, vi kan ikke ha alle
instrumenter, for det er mange.

Så det husker jeg.

Jeg var ortoped da jeg begynte, og der er det jo bare et fjell.

[SPEAKER_04]

Ja, det var det jeg har hørt fra med studentene.

[SPEAKER_02]

Men det er jo det å ta det ned til hva er grunnleggende, hva er det
jeg skal starte med, og så bygge på.

[SPEAKER_04]

Ja.

Og det føler jeg veilederne er veldig flinke med å fortelle òg, at
slapp helt av, du skal ikke kunne alt dette nå.

Dette bygger du deg opp.

Så det er jo veldig godt å betrygge noen.

[SPEAKER_01]

Ja, vi har jo litt mer fokus på dekking og vask av pasienten nå,
denne praksisen.

Eller det er vel det som er målet?

[SPEAKER_02]

Det er et aller annet spørsmål.

Eller vi skal komme med det?

Absolutt.

Ja.

[SPEAKER_01]

Men ja, absolutt.

Veldig mye å ...

Ja, jeg ble helt sånn overvelda av hvor mye ... Jeg skjønnte ikke
hvordan jeg klarte å huske alt jeg skulle gjøre.

Og i hvert fall når ting skulle skje samtidig, eller alt skulle
liksom skje på noen minutter ... Når du avslutter eller starter en
operasjon.

[SPEAKER_02]

Så du er i Hillevåg, hvor dere har litt mer tidspress kanskje for på
SOP, på sentraloperasjon, der er det jo gjerne én eller to pasienter
store operasjoner til dagen, mens i Hillevåg så har dere litt mer ...

[SPEAKER_01]

Ja, liksom små ... eller ikke små ting, men ...

[SPEAKER_02]

Det er et litt mer strikt skjema på at vi skal få gjennom de som står på lista i dag, på en måte, og de kommer jo inn ens ærend for å opereres den dagen.

[SPEAKER_01]

Ja, det er jo bare dagvakter eller halv åtte til halv fire.

[SPEAKER_02]

Kun planlagte operasjoner.

[SPEAKER_01]

Ja.

[SPEAKER_02]

Så de vil få gjennom det programmet som står.

[SPEAKER_01]

Ja, så det ...

[SPEAKER_02]

Blir et litt annet press til teamet.

[SPEAKER_01]

Ja, men det kommer seg, det òg.
Blir tryggere etter hvert.

[SPEAKER_04]

Ja, og så tror jeg det er vanlig som student òg å tenke at jeg skal kunne alt.
Og når du kommer dit, og du har så vidt sett en pinsett før, liksom ... Og det har så mye mer i brikken ... Og det er jo ikke alt som blir brukt.
Heller.
Men så tror jeg også at du har så lyst til å prestere òg.
Og gi til kirurgen fortest mulig.
Du må se hva du har på bordet, og så kan det bli litt kaos til å begynne med, men så finner du din flyt og finner ut at ...
Det er ikke så skummelt å stå sterilt.
Det går faktisk fint.
I starten var det kanskje litt sånn skummelt, men veldig gøy òg.
Så det var sånn blanding.
Og så litt det at ... Nå må ikke jeg bare fokusere på hva som skjer.
Nå fokuserer jeg på instrumentene mine òg.
Så det er veldig mye å ta øye på.

[SPEAKER_01]

Ja, absolutt. I hvert fall når du gjør de samme operasjonene flere ganger, så lærer du deg litt hva som er i brikken, og hva du skal

gjøre, hvilke instrumenter som brukes, og det kommer liksom etter hvert.

[SPEAKER_02]

Ja, det er godt å høre.

Og gjenkjennbart for min del òg.

Jeg husker veldig godt, selv om det begynner å bli noen år siden, hvordan det var å være student og komme inn.

Men vi må begynne å runde litt av.

Har dere hatt noen Eureka-øyeblikk som har bekrefta at dette var riktig valg for dere?

[SPEAKER_04]

Ja.

Jeg har jo siden jeg gikk sykepleien, altså bacheloren, tenkt at jeg skulle bli operasjonssykepleier.

Jeg har alltid hatt interesse for kirurgi.

Og når jeg da sto nå i operasjonssalen, og du er på en måte en del av teamet ... Du er liksom ...

Jeg fikk sånn ... Nå er jeg der jeg vil være.

Og jeg har alltid på en måte sett opp til anestesisykepleiere, operasjonssykepleiere, de som på en måte er spesialisert.

Det ser så kjekt ut å jobbe med noe som du virkelig brenner for.

Og det føler jeg på en måte at jeg gjør nå.

Og veldig gøy å bli spesialisert innenfor dette òg.

Så ja ...

[SPEAKER_01]

Ja, egentlig litt samme.

Det er egentlig bare det å komme inn og være en del av tida og stå på en operasjon.

Ja, bare føle på mestring og glede og det spennende jeg har lyst til å gjøre det mer.

Jeg trodde jo også aldri jeg skulle like ortopedien.

Etter praksis da var jeg på sengepost og tenkte at bein er kjedelig.

Det er ikke noe gøy.

Men så fikk jeg bli med på de korsbåndoperasjonene, og da kjente jeg at OK.

[SPEAKER_02]

Det var ganske kult.

Fantastisk hva vi kan finne på med denne kroppen.

At de har kommet fram til alt.

Det står jeg av og til og tenker på.

Hvem er det som har kommet på?

Bore et hull her og sy i en tråd der, og plutselig henger korsbåndet på igjen.

[SPEAKER_04]

Det er helt utrolig.

Det er jo veldig kjekt å jobbe med så flinke folk rundt seg.

Uansett hvor du jobber i helse, så jobber du med flinke folk.

Det er jo litt kjekkere når det er noe du har lyst til å bli med på.

[SPEAKER_01]

Du er litt i dybden på noe litt sært her.

Ja.

Og det at de rundt deg òg brenner for det de holder på med, det er veldig inspirerende.

[SPEAKER_02]

Ja.

Mitt Eureka-øyeblikk var da jeg i en av de første operasjonene sto på og hadde fått blod på hendene.

Og da fikk jeg litt sånn blod på tann-følelsen.

Nå har jeg blod på hendene her, nå jobber jeg virkelig.

Nå gjør jeg en forskjell for noen her.

Som sykepleier uansett ... Hver dag så endrer du jo livet til noen, sant?

Men her står du virkelig med blod på hendene og sånn ... Wow!

Nå gjør jeg noe kult, liksom.

Og det er jo kjempesært.

Jeg syns det var kult, liksom.

Men her er vi, og vi er en sånn type folk.

[SPEAKER_04]

Vi har funnet hverandre.

[SPEAKER_02]

Vi har funnet hverandre.

OK, sånn helt avslutningsvis, da ...

Er det noe dere vil spørre meg om, som dere skulle ønske dere kunne spurt en lærer om før dere starta?

[SPEAKER_04]

Kanskje det at hvis du kunne gitt et råd til deg sjøl, som da du startet som operasjonssykepleier, hva ville det vært?

[SPEAKER_02]

Jeg ville tenkt ... Jeg har gnagd litt på denne her, for jeg fikk jo spørsmålet litt sånn at jeg kunne tenke litt på det på forhånd.

Og en av de tingene der er ... Ikke vær så hard mot deg sjøl.

For det var jeg sjøl.

Og jeg har snakket med de jeg har i praksis alltid.

Vi er flink-pikefolk, sant?

Vi liker å ha ting på rette linjer.

Ikke rot på bordet mitt, for her har jeg orden og system.

Jeg mista en hel prosedyrepakke i gulvet.

Det ødela hele dagen min da jeg gikk og tenkte på dem ei uke etterpå.

Men det betydde jo ingenting, vi fikk det jo.

Men det gikk jeg og gnagde på og gnagde på.

Så ikke vær så hard mot deg sjøl.

Vi kan ikke komme på et studie og være ferdig utlærte.

Det er jo det vi er her for.

Vi skal lære, og vi skal gå igjennom dette.

Vi har to år på oss, og vi skal få lov til å være nye etterpå.

Så take it easy.

Dette går bra.

[SPEAKER_04]

Det er godt å høre.

[SPEAKER_01]

Ja, men jeg føler jeg har opplevd det i løpet av praksisen, at det er lov til å ha en ny.

Og alle veilederne som jeg har snakka med, sier jo det samme.

At dere skal ikke kunne alt første dagen.

Det går greit.

[SPEAKER_02]

Vi skal gå igjennom dette sammen.

Noe annet dere ville spurt meg om?

[SPEAKER_04]

Jeg har et spørsmål til.

Hva kan kommende studenter gjøre i forkant av å føle seg mer forberedt?

[SPEAKER_02]

Ja, jeg syns jo egentlig vi har vært litt inne på det.

Og jeg tenker ... Hør på podkasten.

Nå har vi en ny episode som er enda mer retta for de som kanskje nå sitter og lurere på om de skal velge dette studiet.

Håper kanskje denne kan hjelpe dem å bestemme seg, enten for eller imot.

Absolutt.

Og hvis det er fram i tid at du nå sitter som sykepleierstudent og tenker at jeg en gang har lyst til å bli operasjonssykepleier, så gjerne velg en jobb som gir deg et fortrinn når du skal begynne på operasjonssykepleie, for du må ha et års erfaring.

Kan jobbe hvor som helst og komme inn, altså, men sjøl ville jeg valgt å jobbe enten i et mottak eller på en kirurgisk sengepost eller noe som er relatert til operasjon, sånn at jeg kunne fått litt knagger å henge ting på.

Litt gode ... Jobbe i team.

I et mottak så jobber du jo i team mye.

Det er jo litt annerledes enn det man gjerne gjør på sengepost igjen, da.

Så kanskje det kunne vært noe.

Men jeg tror vi runder av der og sier tusen takk til dere to som har vært med oss nå.

Det var veldig kjekt å snakke med dere.

Jeg tror vi kunne snakket i en time til.

Men vi skal jammen meg lage en episode til.

Så vi fortsetter praten da.

Og så takk til deg som hørte på.

Vi høres igjen.

[SPEAKER_00]

Du har hørt en podkast fra Universitetet i Stavanger.